

וימל את העיר ערלהם בעצם דיום זהה כאשר
דבר אותו אליהם ואברהם בז' תשעים וחמש
שנה בהמלךו בעיר ערלהם רישמעאל בנו בז'
שלש עשרה שנה במלךו את בשיר ערלהם
בעצם ביום זהה נמי לאברהם וישמעאל בנו
וכלאנשי ביתו יליד בית ומילג'ת כסף מאה בז'

נכר נמי לאטו

וירא אליו יודהה באלי מירא והוא ישב פתא
דאחל כחם היום ויעט עיזו וירא והנה שעלה
אנשיים נצבים עליו וירא וירק לקרהם מפה
האהל רישעתה ארצתה ויאמר אלני אם זא מצאתי
זה בעיןך אל זא תעבור מעל לבדריך זא מועל
מים ורוחבו רגלייכם ותשענו תהית העין ואחד
פתח לזרם וסעהו לבכם איזר תעבורו כי עכט
ערלהם על עבדכם ריאמרו נז' תעשה כאש
דברת ימחר אברהם לאחלה אל שערת ויאמר
מהרי טלש סאים קמח סלת לושי ועשוי עזוב
אל הבקר ריש אברהם וילחו בז' בקר רר וטוב
וילחו אל הדער ימיהר לעשוד אתו וילחו אחמא
וחלב ובז' הבקר אשר עשת ריבן לפניהם וזהן
עמך עלייהם תהית העין יאכלו ריאמרו אלני
אית שערת אשתר ריאמר הניה באחאל ויאמר שוב
אישוב אלין כעת זיהת והנה בז' לשערת אשתר
ושערת שפיעות פתא דאהל והוא איזרו ואברהם
ושערת זקנים באים בימים חיל לדיות לשערת
ארץ בנטים ותצאק שערת בקרבל לאמיר אחר
בלתי תהנה לי שעדרת ואדי זקן ריאמר יהוד
אל אברהם כמה זה צאקד שערת לאמיר האף אמר
אליך ואני זקנת היפלא מיהוד דבר למועד אשוב
אלין כעת זיהת ולשערת בז' ותchezע שערת לאמיר
כא זאקד כי יראת ריאמר לא כי זאקד ויקמי^ו
מושם תאנשיים ויעקפו על פז סדים ואברהם היל
עםם לשלהם יהוד אמר המכסה אני מיאברהם
אשר אני עשת לאברהם הי יהוד לגוי גדי ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למן אשר
יעורת את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוד
לעשות עדרקה ומישפט למן דביא יהוד על
אברהם את אשר דבר עלי ריאמר יהוד זעקה
סדים ועמרת כי רביה וזוטהם כי כבודה מאד
ארדה נא וראת הצעקה דבאת אל עשו אלה
אם לא אדע ויקנו מישם לאנשיים וילכו סדמת
אברהם עודנו עמר לפניהם יהוד ריאש אברהם